

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **J. Z.**, zastoupena JUDr. Zdeňkem Drtinou Ph.D., advokátem, se sídlem nám. Přemysla Otakara II. 30a, České Budějovice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, **za účasti:** E.ON Česká republika, s.r.o., se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2014, č. j. KUJCK 70892/2014/OREG, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 A 33/2015 - 62, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 A 33/2015 - 62, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalobkyně je povinna **ve lhůtě 7 dnů** od doručení tohoto usnesení **zaplatit** za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 A 33/2015 - 62, soudní poplatek ve výši 1.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadá rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále „krajský soud“) ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 A 33/2015 - 62 (dále „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2014, č. j. KUJCK 70892/2014/OREG (dále „napadené rozhodnutí“), kterým bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Jindřichův Hradec, odbor výstavby a územního plánování, ze dne 12. 8. 2014, č. j. VÚP/40213/14/Ze (dále „prvostupňové rozhodnutí“), ve výroku na druhé straně rozhodnutí ve výčtu účastníků řízení, kdy původní výčet byl nahrazen novým textem: „J. Z., nar. X, sídliště X, X“. Ve změnou nedotčených částech bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobkyni nařízeno odstranění stavby „zahradní domek“ na pozemku parc. č. X v k. ú. X, která je prováděna v rozporu s územním souhlasem vydaným stavebním úřadem dne 6. 5. 2013, pod č. j. VÚP/21 103/13/Ze, výrokem číslo dvě byla žalobkyni s odkazem na ustanovení § 130 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění

pozdějších předpisů (dále „stavební zákon“), uložena povinnost předložit návrh technologického postup prací při odstraňování stavby, včetně nutných opatření k vyloučení, omezení či kompenzaci případných negativních důsledků na životní prostředí a stavby. Výrokem číslo tři byly stanoveny podmínky pro odstranění stavby.

K výroku č. I

Stěžovatelka v kasační stížnosti navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. K tomu uvedla, že následky spojené s vykonatelností napadeného rozhodnutí či jiné právní následky spojené s odstraňováním stavby by pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a neexistuje ani žádný důležitý veřejný zájem, kterému by setrvání stavby v zahrádkářské kolonii bylo na překážku. Žalobkyně má za to, že neodstranění stavby neomezuje žádným způsobem ani práva osob zúčastněných na řízení. Odstraněním stavby by stěžovatelce vznikla taková újma, která bude nepoměrně větší než jakákoliv újma třetích osob. Stěžovatelka ve svém aktuálním věku 78 let tento objekt zamýšlela využívat jako zahradní domek. Při výstavbě byla ze strany stěžovatelky i celé její rodiny investována značná suma finančních prostředků, která by byla v případě dodržení povinnosti uložené rozhodnutím o odstranění stavby nenávratně zkonzumována bez jakéhokoli užítu. Pokud by byla stěžovatelka povinna předmětnou stavbu odstranit, pak následné navrácení stavu věci je fakticky nemožné. Nadto pokud by nebyl této stížnosti přiznán odkladný účinek a v průběhu tohoto by předmětná stavba musela být na základě uložené povinnosti dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona odstraněna, zanikl by i samotný předmět tohoto řízení a projednání této věci by bylo zcela a nenávratně znemožněno. Stěžovatelka má za to, že je ze samotného spisu seznatelné, že stavba ani v aktuální podobě žádným zásadním či bezprostředním způsobem nebrání zájmům třetích osob, ani její případné dočasné setrvání na pozemku ve vlastnictví žalobkyně neodporuje důležitému veřejnému zájmu. Z pohledu principu urbanismu a územního plánování lze zkonstatovat, že na dotčených i sousedících nemovitostech se nenachází žádná zvláštní hodnota území, kterou by bylo potřeba respektovat a chránit. Nenalézají se zde ani veřejně prospěšné stavby, protipovodňová opatření, ani systémy ekologické stability. Alespoň dočasné setrvání stavby na pozemku samotné stěžovatelky neomezuje v užívání ani na jejich majetkových či jiných právech zásadním způsobem vlastníky okolních nemovitostí.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že proti přiznání odkladného účinku nemá připomínky, neboť výkonem rozhodnutí by stěžovatelce mohla být způsobena nepoměrně větší újma, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku podle žalovaného není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelčin návrh je důvodný a **přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.**

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“* Podle

pokračování

§ 73 odst. 2 s. ř. s. „soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

K první podmínce uvádí Nejvyšší správní soud následující. Újmu hrozící stěžovateli Nejvyšší správní soud vyhodnotil jako závažnou, neboť výsledkem výkonu rozhodnutí v dané věci je odstranění stavby, které má nenavratitelný charakter. Odstranění stavby by tedy mohlo vést k nevratnému porušení práv stěžovatelky, které by již nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím v její prospěch, neboť takové rozhodnutí by bylo ve značné míře spíše akademického charakteru a nemohlo by stěžovatelce poskytnout účinnou ochranu. Pokud jde o vztah újmy hrozící stěžovateli k újmě hrozící jiným osobám, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že na straně stěžovatelky by výkon rozhodnutí způsobil újmu nepoměrně větší. V několikátýdenním odkladu realizace odstranění stavby (byla-li by kasační stížnost zamítnuta) nelze totiž spatřovat újmu hrozící třetím osobám, jež by měla vést k nepřiznání odkladného účinku. První podmínku má tedy v nyní projednávaném případě Nejvyšší správní soud za splněnou.

Pokud jde o druhou podmínku, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Potenciální ohrožení veřejného zájmu je totiž v tomto případě ve vztahu k újmě hrozící stěžovateli pouze velmi nízké intenzity. Ostatně sám žalovaný jak ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, tak ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud připomíná, že k tomu, aby přiznání odkladného účinku v tomto případě mohlo naplnit jeho smysl, který spočívá v oddálení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli, je třeba odkladný přiznat nejen ve vztahu k napadenému rozsudku, nýbrž také ve vztahu k napadenému rozhodnutí a k prvoinstančnímu rozhodnutí (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, veškerá zde uváděná judikatura je dostupná na www.nssoud.cz), a proto tak Nejvyšší správní soud tímto usnesením činí.

Závěrem Nejvyšší správní soud upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76).

K výroku č. II

Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví zpoplatněn částkou 1.000 Kč.

Jak Nejvyšší správní soud již dříve dovodil, na návrh o přiznání odkladného účinku je třeba pohlížet jako na návrh nejbližší návrhu na vydání předběžného opatření. Oba návrhy, byť se jejich účel a podmínky, za nichž lze návrhu vyhovět, samozřejmě liší, mají z hlediska procesního stejný režim. Proto by měly podléhat stejnému režimu i z hlediska vzniku poplatkové povinnosti. Soud tedy uloží stěžovateli (není-li od poplatku osvobozen), aby poplatek zaplatil současně s rozhodnutím o tomto návrhu, a to bez ohledu na to, zda bylo návrhu vyhověno, nebo byl návrh zamítnut (viz k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32).

V předmětné věci tento soudní poplatek nebyl stěžovatelkou zaplacen ani současně s podáním návrhu. Soud proto stěžovatelku vyzval ve výroku II. tohoto usnesení ke splnění poplatkové povinnosti a stanovil jí k tomu přiměřenou lhůtu.

Soudní poplatek je možno uhradit buď v kolcích vylepením na vyznačeném místě tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej zašlete zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 - 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, **závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: 1060410716.**

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. června 2016

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu

pokračování

Nejvyšší správní soud
Moravské nám. 6
657 40 Brno

ke sp. zn. 6 As 107/2016

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: